

IONA

Fuga lui Iona de fața Domnului

1 *2 Împ. 14.25.

2 *Gen. 10.11;

10.12.

Cap. 3.2,3;

4.11.

**Gen. 18.20;

18.21.

Ezra 9.6.

3 *Is. 23.1,6,10

Cap. 4.2.

**Gen. 4.16.

Ps. 139.7,9.

†Ios. 19.46.

2 Cr. 2.16.

Fap. 9.36.

4 *Ps. 107.25.

5 *Fap. 27.18;

27.19,38.

**1 Sam. 24.3

6 *Ps. 107.28.

**Ioel 2.14.

7 *Ios. 7.14,16.

1 Sam. 10.20;

10.21; 14.41;

14.42.

Pr. 16.33.

Fap. 1.26.

8 *Ios. 7.19.

1 Sam. 14.43

9 *Ps. 146.6.

Fap. 17.24.

1 Și cuvântul Domnului a fost către Iona^{a*}, fiul lui Amitai, zi-
2 când: „Ridică-te, du-te la Nini-
ve, cetatea cea mare*, și strigă
împotriva ei; pentru că răuta-
tea** lor s-a suit înaintea Mea“.

3 Dar Iona s-a ridicat ca să fu-
gă la Tarsis*, departe** de fața
Domnului; și a coborât la Iafot
și a găsit o corabie care mergea
la Tarsis; și a plătit costul că-
lătoriei și a coborât în ea ca să
meargă cu ei la Tarsis, departe
de fața Domnului.

4 Dar Domnul a trimis* un vânt
tare pe mare și a fost o furtună
puternică pe mare și corabia era
5 amenințată să fie sfărâmată. At-
unci corăbierii s-au înspăimântat
și au strigat fiecare către dumne-
zeul lui și au aruncat* în mare
încărcătura care era în corabie, ca
să fie ușurată de ea. Iar Iona co-
borâse în partea** de jos a co-
rabiei și se culcase și dormea a-
dânc. Și comandantul vasului^b

s-a apropiat de el și i-a zis: „Ce
faci tu, dormi? Ridică-te, chea-
mă* pe Dumnezeul tău; poate**
că Dumnezeu Își va aminti de
noi și nu vom pieri!“

7 Și au zis unul către altul: „Ven-
niți și să aruncăm sorți*, ca să
știm din cauza cui a venit asupra
noastră nenorocirea aceasta!“ Și
au aruncat sorți și sorțul a căzut
8 pe Iona. Atunci ei i-au zis: „Spu-
ne-ne*, te rugăm, din cauza cui a
venit asupra noastră nenorocirea
aceasta? Care-ți este meseria? Și
de unde vii? Care este țara ta? Și
9 din ce popor ești?“ Și el le-a zis:
„Eu sunt evreu și mă tem de
Domnul Dumnezeul cerurilor
care* a făcut marea și uscatul“.

10 Atunci oamenii s-au înfricoșat
foarte tare^c și i-au zis: „Ce ai fă-

cut?“ Pentru că oamenii aceia
știa că fugea departe de fața
Domnului, pentru că el le spusese.
11 Și i-au zis: „Ce să-ți facem, ca
să se liniștească marea față de
noi?“ Pentru că marea se înfuria

12 tot mai mult. Și el le-a zis: „Lua-
ți-mă* și aruncați-mă în mare și
marea se va liniști față de voi;
pentru că știu că din cauza mea
a venit asupra voastră furtuna

13 aceasta mare“. Dar oamenii vâs-
leau din greu ca să ajungă la us-
cat și nu puteau*, pentru că ma-
rea se înfuria tot mai mult împo-

14 triva lor. Și au strigat către Dom-
nul și au zis: „O, Doamne, Te ru-
găm, să nu pierim din cauza vie-
ții omului acestuia și nu pune asu-
pra* noastră sânge nevinovat!
pentru că Tu, Doamne, ai făcut**

15 cum ai vrut“. Și l-au luat pe Iona
și l-au aruncat în mare și furia
16 mării* a încetat. Atunci oamenii
aceia s-au temut* de Domnul cu
temere mare și au adus o jertfă
Domnului și au făcut promisiuni.

17 ^dȘi Domnul pregătise un peș-
te mare care să-l înghită pe Iona;
și Iona a fost* în pântecele peș-
telui trei zile și trei nopți.

(2) Și Iona s-a rugat Domnului
Dumnezeului său din pântecele
peștelui

2 și a zis: „Am strigat* în strâm-
torarea mea către Domnul și El
mi-a răspuns**; am strigat din
pântecele Locuinței morților și Tu
mi-ai auzit glasul.

3 Pentru că m-ai aruncat* în
adânc, în inima mărilor, și apele
m-au înconjurat; toate valurile**
Tale și talazurile Tale au trecut
peste mine.

4 Și ziceam*: «Sunt lepădat
dinaintea ochilor Tăi; totuși, din
nou voi privi spre templul** Tău

12 *Ioan 11.50.

13 *Pr. 21.30.

14 *Deut. 21.8.

**Ps. 115.3.

15 *Ps. 89.9.

Lc. 8.24.

16 *Mc. 4.41.

Fap. 5.11.

17 *Mt. 12.40;

16.4.

Lc. 11.30.

Rugăciunea lui Iona

2 *Ps. 120.1;

130.1; 142.1.

Plân. 3.55,56

**Ps. 65.2.

3 *Ps. 88.6.

**Ps. 42.7.

4 *Ps. 31.22.

**1 Împ. 8.38.

^a Porumbel ^b Lit. „mai-marele vâslașilor“ ^c Lit. „s-au înfricoșat cu mare frică“ ^d Aici începe cap. 2 în ebr.

5 *Ps. 69.1. Plân. 3.54.	cel sfânt». 5 Apele mi-au cuprins sufletul ^a *; adâncul m-a învăluit; papura s-a împletit în jurul capului meu.	marilor săi, zicând: „Nici un om, nici animal, <i>din</i> cireadă sau <i>din</i> turmă, să nu guste nimic, nici să	8 *Is. 58.6. **Is. 59.6.
6 *Ps. 16.10.	6 Am coborât până la temelii-le munților; zăvoarele pământului <i>se închiseseră</i> după mine pentru totdeauna. Dar Tu mi-ai ridicat viața* din groapă, Doamne , Dumnezeul meu!	8 nu pască, nici să nu bea apă; ci și om și animal să se acopere cu sac și să strige tare către Dumnezeu și să se întoarcă* fiecare de la calea lui cea rea și de la violența** care este în mâinile lor.	9 *2 Sam. 12.22 Ioel 2.14.
7 *Ps. 18.6.	7 Pe când mi se sfârșea sufletul în mine, mi-am amintit de Domnul și rugăciunea* mea a ajuns ^b la Tine, în templul Tău cel sfânt.	9 Cine* știe dacă Dumnezeu nu Se va întoarce și Îi va părea rău și Se va întoarce de la aprinderea mâniei Sale, ca să nu pierim?“	10 *Jer. 18.8. Amos 7.3,6
8 *2 Împ. 17.15 Ps. 31.6. Ier. 10.8; 16.19.	8 Cei care se uită la deșertăciuni* mincinoase ^c îndeapărtează îndurarea de la ei ^d .	10 Și Dumnezeu a văzut* faptele lor, că s-au întors de la calea lor cea rea; și Dumnezeu S-a întors de la răul pe care zisese că li-l va face și nu l-a făcut.	Mânia lui Iona și îndurarea Domnului
9 *Ps. 50.14,23; 116.17,18. Osea 14.2. Ev. 13.15. **Ps. 3.8.	9 Dar eu Îți voi jertfi* cu glas de mulțumire, voi împlini ce am promis. Salvarea** este de la Domnul “.	4 Și aceasta nu i-a plăcut deloc 2 lui Iona și s-a mâniat. Și s-a rugat Domnului și a zis: „O, Doamne , nu era acesta cuvântul meu, când eram încă în țara mea? De aceea am căutat să fug la Tarsis*, pentru că știam că ești un Dumnezeu milos** și îndurător, încet la mânie și de o mare bunătate și	2 *Cap. 1.3. **Ex. 34.6. Ps. 86.5. Ioel 2.13.
Iona în Ninive	10 Și Domnul a poruncit peștelui și el l-a vărsat pe Iona pe uscat.	3 Te întorci de la rău. Și acum*, Doamne , Te rog, ia-mi viața, pentru că este mai bine pentru mine să mor** decât să trăiesc“.	3 *1 Împ. 19.4. **Vers. 8.
4 *Deut. 18.22.	3 Și cuvântul Domnului a fost către Iona a doua oară, zicând: 2 „Ridică-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei strigarea pe care ți-o voi spune“. 3 Și Iona s-a ridicat și a mers la Ninive după cuvântul Domnului . Și Ninive era o cetate mare înaintea lui Dumnezeu, cât o călătorie 4 de trei zile. Și Iona a început să pătrundă în cetate cale de o zi și a strigat și a zis*: „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi răsturnată!“	4 Și Domnul a zis: „Bine faci tu că te mâinii?“ 5 Și Iona a ieșit din cetate și s-a așezat spre răsăritul cetății. Și acolo și-a făcut o colibă și stătea la umbră în ea, până va vedea ce se va întâmpla cu cetatea. Și Domnul Dumnezeu a pregătit o plantă ^e și a făcut-o să crească peste Iona, ca să-i fie ca umbră deasupra capului său, ca să-l scape de întristarea lui. Și Iona s-a bucurat de cea plantă cu mare 7 bucurie. Dar Dumnezeu a pregătit un vierme la revărsatul zorilor în ziua următoare și a lovit 8 planta și ea s-a uscat. Și a fost așa: când a răsărit soarele, Dumnezeu a pregătit un vânt* arză-	8 *Ezec. 19.12.
5 *Mt. 12.41. Lc. 11.32.	5 Și oamenii din Ninive L-au crezut* pe Dumnezeu și au vestit un post și s-au îmbrăcat în sac, de la cel mai mare al lor până la	6 cel mai mic al lor. Și cuvântul a ajuns la împăratul din Ninive; și el s-a ridicat de pe tronul lui și și-a scos mantia de pe el și s-a acoperit cu sac și s-a așezat* în	
6 *Iov 2.8.	6 cel mai mic al lor. Și cuvântul a ajuns la împăratul din Ninive; și el s-a ridicat de pe tronul lui și și-a scos mantia de pe el și s-a acoperit cu sac și s-a așezat* în	7 cenușă. Și a făcut să se audă și să se vestească* în Ninive, prin hotărârea împăratului și a mai-	
7 *2 Cr. 20.3. Ioel 2.15.	7 cenușă. Și a făcut să se audă și să se vestească* în Ninive, prin hotărârea împăratului și a mai-		

^a Lit. „m-au împresurat până la suflet“ ^b Lit. „a intrat“ ^c Sau „idoli deșerți“ ^d Lit. „își părăsesc îndurarea“ ^e Ebr. „chicaion“

8 **Ps. 121.6.
†Vers. 3.

tor de răsărit; și soarele a bătut**
peste capul lui Iona și el a leși-
nat; și cerea pentru sine să moa-
ră și zicea: „Mai bine este pentru
mine să mor† decât să trăiesc!“

9 Și Dumnezeu i-a zis lui Iona:
„Bine faci tu că te mâinii din cauza
plantei?“ Și el a zis: „Bine fac
eu că mă mâinii, până la moarte!“

10 Și Domnul a zis: „Ție ți-a

fost milă de planta pentru care
n-ai muncit, nici n-ai făcut-o să
crească; ea într-o noapte s-a
născut și într-o noapte a pierit.

11 Și Eu nu trebuia să Mă îndur
de Ninive, cetatea* cea mare, în
care sunt mai mult de o sută
douăzeci de mii de oameni care
nu știu** să deosebească dreapta
lor de stânga lor, și multe† vite?“

11 *Cap. 1.2;
3.2,3.
**Deut. 1.39
†Ps. 36.6;
145.9.